

1) Importance of paskening on Aguna

חיים ושלום חלק ב אבן העזר סימן א

ועוד נראה טעם כעיקר שהחייב מוטל על חכם כעל הוראה להסתיר כזה לפי שמינו דכרי רבתינו בש"ס שקראו לנשי ישראל בשם כנות ישראל ולמה כינו אותם בשם זה כנות ישראל ולא נשי ישראל ובספ"ק נפס' כל חי מע' כות ר"ה כנות ישר' כתבתיו ע עמים רבים לזה מפי סופרים ומפי ספרים וכמא

דקמן הוא נראה שבאו ללמדנו שידחם סדיון וסב"ד וכל מי שהוא חכם כעל הוראה להסתיר על נשי ישראל כלו הם כנותיו שיאלו מוריו וככן כבא עליהן לרה ולוקה שבעלתו כעליהן באיחוס אופן שיחוס ותסיינה לררות שיחוס כל מנתקו לחפש בספריו הסתוקים חיפוש מחיפוש עד מקום שידו מבעת ויריעתו מכרעת כינו לשמים אם המלא ימלא להסדך כזכרון כלו היתה כתי ממש כדי שלא תשאר ענובה כמו שמשתדל האב על כתי יעש"כ בס"ד . והנס שראיתי להרב קוות ואיר ז"ל כתאו' קומן ע"א ה"ל מימי לא נעפלקו להקיר עינובה ואשילו לקניף ואפי' לימטייה שיכא מכשורא לא כעינא כ"ס הרבר סגדול והסדרא הזה כי לא כלכד כי אינו מקיים רק אינו המערער על המקיר וכו' יע"ש . ואחמ"ר יש להשיב כי נראה

מדברי כל הראשונים והאחרונים כי איכא חיוב ומטוס להסתיר ולמטא להם זכות עד מקום שידו מגעת משום ענמת נפש שלא תשאר ענובת ואם הוא חכם ורב ויכול לעיין ורואה כינו לשמים שאין הדין להקיר אומר דעתו כיון להקיר כיון לאסור כפי מה שזוהו לו מן השמים אבל להסתלק לגמרי מן הדין אם בא הדין לפניו מה מקום פטור לריון ורב כעירו ואח"כ אם יהיה הדין הכא לפניו משאר מקומות שאינם תחת רשותו היה מקום פטור וכמ"ש הרב חלקת מחוקק ז"ל באש"ע סי' יז קק"ו דעינובה שאינה יושב תחת רשות כ"ד שלו אינו מרחיק וכו' יע"ש דהו"ל כעין מ"ש רז"ל ראפטר לעשות המטה על ידי אחרים . וגם כזה יש להשיב דאם יהיה הענין ששלחו מתם הדיונים מעיר אחת לריוני עיר אחת לשאל את פיהם אם יסכימו להקיר חיובים המה לגלות דעהם ועיין מה שהרגס אבקלוס בס'

נראה פשו כי האוון סג"ל כעת הדין עלמנו מן הדין עד היותה פ"ק . והאשה שגמרת על פתח ביתו יום יום מפלת תחיתה לעיין בדינה אולי יש תקנה להנתיבה ממסגר אימורה וזה שגמרה שמי ע"ה או לשאל שגמרה לעקבה ופין גושיע. לה ועיי' אהעמוד דלעיל' סדר הסוד מ"ס סג"ל שעתהו הכתובים וגם עבה עדין כ"ד' ומסגר ליד האשה שגמרה וזהו זאת המנהגה בעמי כי תלך לדרוש בבתי מדרשות של ארבע שס לאנתי לאור משפטה :

תשובה אם אמנם עם לבבי אשחה ואחשפ' דתי . להשיב אומר ימיני ואעזבה שיקי . אחרי כי בשל בעמי כתי . סמומי באשיות ודי רשות ותשואות אבל כי נכמרו רחמי על האשה הנעלבת . והיא יושבת סוממה וגלמודה ענוה ונדדה . מבלי מסל ומחויק בידה . וחסמי הדג איכא בימייהו . דטרודי ברגייהו . ולאן אדעתייהו . ולמדים ואי משפיה . ואי כתי לאו מופנה טרוד בפעליו ועסקים מרובים . ואי משפיה לדעת במה נפטרו מרחם . על עזבתן של בטה ישראל ועל ילדותן . יכלו בסבלי יתיהם ושפתן . ליהיה אלממת חיות כבולות כבנות וכמרהת עד יום מותן לא כך אלפן רבוייע אקדושים . מתקבלין אהמו מפי זקנים וישישים . כל בגדול מחבירו יתקוד על אוראה האחת ויתלך חושים . משום תקמת ענומת . אולי חבו להבנות . וגם כי הפגרת מנחמי הרב הגופל-מסר"א סג"ל ומליכאו אל חמי ערבה . אל הנללתי לקרבה . ואפתחו אלא שתחא לפשאי וקיימי דייאדאי על פיהם יעשר בארעה . אי חזו בה טעמו' להיאר' . ומי ומימיהו האחרים ואשאלו עזר מאלקי השמים לחזק ידי הרעה יורמי ויתמודד ימיני ימן אפרים :

בית אפרים חלק א אבן העזר סימן לח

לח שארדה איש אחד מק"ק יאם ושמו שבת בר שמואל אמר לאשתו שלך לכפר סמוך לעיר לתקת עם שמושי ושלך ביום די ק"ד אייר תס"ב ואמר לאשתו שברעתו לחזור לביתו על שבת ואנייה אשתו שלתן עמו מעות תומן ערך ארבע' ארומי' ושק שבו המס כיה של עליית ותשילין אהם והיה לבוש ארפטיין קיטי תפור ואלאחיש ומכסוס של פשה תפורים ואלאחיש והלך ולא חזר ואחר חג שבעות תס"ב מנא' החג אקד על הדרך שהולכים מעיר לכפרים הסמוכי' והיה סמוך להעיר וכשהודיעו הדבר לק"ק יאם נשעו הקברנים לשם ומלאו הרגש לעגמו והגוף לעגמו וגם כבר נאכל בשר והעיר אחד שגאל הגוף לבוש בתכס' והיה מונח בחוכם קוויטל איי טהתי בר שמואל האב יוד פר ריען אלל דתן אחד ועוד העירו שני אנשים שמת' אללם כתב פטור מרי ערדכי ורי דוב במו' אריה שכתו לס"ה רי שבתו בר שמואל פטורק על טעמות ותביעות שבייהם ועל הקדום תדמות האב"ד דק"ק טעריקי פערמאלס ועוד כמה דברים אשר תדברתי ב"ע שביד האשה והאי אחתא אחיא הכה מקיטא שגורא בידה כתתי הגב"ע וכתב תלי' לתלות ולחמן לכתמי הדור לעיין בשריות' דידה וגם אשר שחת בהל' תחל' כבוד הרב הגאון' האסיד המשורס מוסי חיים כ' האב"ד דק"ק טשערמדין ורום ויהי כאל לכבוד מחותמי הרב גאלון המשורס מוסר"ר לבי הרם כ' האב"ד דק"ק טשטאטיס וכפי מליית מחותמי הרב המופלג החכם השלם מוסר"ר אבוש כ' מקיח סג"ל אלי אודי קרלי להיות נטול לדבר מנוה זו

(הגהה) should be הלכות גדולות. At the end of מסכת יבמות the MS. inserts two Responsa, one by *R. Meir b. Barukh of Rothenburg*, which beg. חשובת הר"ר מאיר על אודות ראובן, ושמעון שהיו נשואין שתי אחיות ומתוך כך וכו', and ends מפני תקנת עגונות לא רציתי להשיבו רקם אף על פי שאיני כדי לפתוח פה קודם שאר רבותי ומי אנכי זנבות לשועלים לפתוח ראשון וראש לאריות אמנם איני מתכוין אלא בחלמיד הן לפני רבותיו קהלות הרינום ולפני רבו' שבקולוניא אם יסכימו להתיר נתיר ושלום מאיר בר ברוך